



WAAROM MAURO WEL EN LILI EN HOWICK NIET?

De twee Armeense kinderen Lili en Howick voorafgaand aan de zitting van de Raad van State over hun asielprocedure. / ANP



SARAH SITANALA

3 SEP 2018

„Stuur ons alsjeblieft niet naar een weeshuis in Armenië”, schreven Lili (12) en Howick (13) in een brief aan staatssecretaris Harbers, premier Rutte en koning en koningin Willem-Alexander en Maxima.

Het is een laatste poging van de kinderen om het besluit dat zij het land moeten verlaten terug te draaien. Wordt hier geen gehoor aan gegeven, dan moeten zij uiterlijk zaterdag 8 september het land uit zijn. Het AD schrijft maandag dat broer en zus zijn ondergedoken.

IN NEDERLAND OPGEGROEIDE KINDEREN

Lili en Howick kwamen in 2008 samen met hun moeder vanuit hun geboorteland Armenië naar Nederland. Broer en zus groeiden in Nederland op. De asielaanvraag van hun moeder Armina werd al in 2009 afgewezen, toch bleef zij in de hoop op een verblijfsvergunning doorprocederen, tot zij uiteindelijk een definitief ‘nee’ te horen kreeg op haar rekest.

Het is niet voor het eerst dat in Nederland opgegroeide kinderen jaren na het aanvragen van asiel nog steeds in enorme onzekerheid zitten. Zo ging onder andere de Angolese Mauro Manuel Lili en Howick voor.

Mauro werd in 2002 door zijn ouders naar Nederland gestuurd en vroeg in 2003 asiel aan. Na een jarenlang proces en veel politieke discussie kreeg hij - na een tijdelijke verblijfsvergunning in 2011 wegens studiedoelinden- uiteindelijk in maart 2013 officieel een verblijfsvergunning.



De Angolese Mauro Manuel. / ANP

WAAROM MAURO WEL?

Maar waarom Mauro wel, en Lili en Howick niet? Volgens Ashley Terlouw, hoogleraar rechtssociologie en migratierecht aan de Radboud Universiteit, is er indertijd met Mauro een creatieve oplossing gevonden. „Er waren toen ook geen mogelijkheden voor Mauro, maar hij mocht blijven op grond van een verblijfsvergunning voor studie.”

Een soortgelijke oplossing is niet mogelijk in geval van Lili en Howick omdat deze regel niet van toepassing is voor het volgen van basis- en middelbaar onderwijs. Toch zou volgens Terlouw ook een positieve uitkomst mogelijk moeten zijn voor de Armeense broer en zus. Als men wil, is er altijd wel een creatieve oplossing te vinden.

„Als men een oplossing wil vinden dan kan dat, en dat geldt voor elke beslissingsnemer die met kinderen te maken heeft. Je kunt nooit zeggen 'het recht dwingt mij deze beslissing te nemen'. Er is namelijk altijd sprake van interpretatieruimte. Zeker in dit geval biedt het Internationale Verdrag van de Rechten van het Kind steun. Hierin staat onder meer dat het belang van het kind altijd de eerste overweging moet zijn.”

ONEERLIJK

Er zijn in dit geval zeker redenen om te zeggen dat het niet in het belang van Lili en Howick is om ze terug te sturen naar hun land van herkomst. Armenië is dan wel aangemerkt als veilig, maar daar staat tegenover dat ze het land niet kennen en de taal niet spreken. Daarnaast wordt er aan getwijfeld of de moeder van het tweetal wel in staat is de twee op te vangen en te verzorgen. De kans dat de kinderen in een weeshuis terecht komen is dus aanzienlijk.

Dat de minister terughoudend is met het toekennen van een verblijfsrecht ligt er volgens Terlouw aan dat indien in dit geval een verblijfsvergunning wordt toegekend, er daarna ook andere kinderen

zullen volgen die in eenzelfde situatie zitten. Maar regelgeving op grond waarvan kinderen weg worden gerukt uit een vertrouwde omgeving, weg van hun pleeggezin en vrienden en vriendinnen deugt niet. Het is volgens Terlouw de verantwoordelijkheid van de overheid om een jarenlang proces te voorkomen. „Kinderen die hun land van herkomst niet kennen na tien jaar alsnog uitzetten is misschien wel conform de wet maar niet rechtvaardig.”

ONWENSELIJKE SITUATIE

Terlouw ziet de toekomst voor Lili en Howick somber in. „Ze kunnen niet voor altijd ondergedoken blijven. Een leven in de illegaliteit is zeer onwenselijk. Ze worden waarschijnlijk op enig moment het land uitgezet en hopelijk herenigd met hun moeder, maar het zou mooi zijn als er toch nog iemand met een creatieve oplossing komt.”

Hoop is er nog altijd voor het tweetal. Voor Mauro werd tenslotte na meerdere afwijzingen ook een oplossing gevonden. In 2013 vertelde hij heel gelukkig te zijn. „Ik heb een baan, een huis gekocht, en ik word binnenkort vader. Dat is uiteindelijk waarvoor we allemaal gevochten hebben. Dat is heel mooi om te ervaren.”

<https://www.metronieuws.nl/in-het-nieuws/2018/09/waarom-mauro-wel-en-lili-en-howick-niet>

Ref.: WAAROM MAURO WEL EN LILI EN HOWICK NIET.docx

21/12/2019 16:44